

[Lykketoft]

Jeg skal understrege, at socialdemokratiet hermed for fjerde gang siden regeringsskiftet har et beslutningsforslag om en skattereform til første behandling. Det må vi tage som et beskæmmende udtryk for, at folketingets borgerlige flertal endnu ikke har været villig til at tage reelle skridt til en reform af et system, der er blevet fuldstændig umoralsk, et system, hvor samfundets indtægtsgrundlag dag for dag, som ministeren også var inde på det, udhules gennem en stadig mere systematisk skattetænkning, især fra de velstående side.

Det borgerlige flertal, der ikke har kunnet enes om at gøre op med den asociale skatteudvikling, har derved automatisk væltet skattebyrderne nedad på de grupper, der dårligst kan tåle det, og det er sket, samtidig med at man gennem to år har været utrættelig med hensyn til initiativer, der berøver de økonomisk svagest funderede grupper den gamle velfærdsstats sikkerhed mod indkomstbortfald, og samtidig med at der er ført en økonomisk politik, hvorved profitter og kapitalgevinster i stride strømme er løbet til dem, der ejer de store formuer og betaler den lille skat. Derfor er fordelingen af velstand og fordelingen af byrder blevet skævere i denne regerings 2-årige levetid, og det er en helt afgørende målsætning for socialdemokratiet, at vi får brudt denne onde cirkel, at vi får genskabt en mere ligelig fordeling af goderne, og at vi får genopbygget den sociale harmoni. En skattereform skal medvirke effektivt til dette og ikke kun være en tiltrængt teknisk forbedring af systemet.

Vi har forstået på de radikale, at det er de enige med os i, og et flertal i folketinget er dermed enig med os. Derfor vil vi i denne folketingssamling gøre meget ud af at bevare og udbygge et fælles fodslag med det radikale venstre, så denne regering tvinges til handling.

Socialdemokratiet og de radikale vil begge en reform, der rydder op i fradrag, der omlægger rentefradrag til samme skatteværdi uanset indkomst, der beskatter langt flere mennesker alene med den laveste trækprocent, men som indfører en tillægsskat på dem, der tjener mest, en skat på en personindtægt ud over f.eks. 180.000 kr. uden alle de fradrag, som vi kender i dag, og vi vil i begge partier skaffe et milliardbeløb til at

lette vilkårene for børnefamilier og andre med ringe skatteevne.

Det, der nu er brug for, er, at vi sætter os sammen og får tallene til at stemme, for så vidt jeg har forstået, er vi nemlig uenige med de radikale om visse kendsgerninger. Vi har regnet ud, at det ikke er muligt at give børnefamilierne den lettelse, vi ønsker at give dem, hvis tillægsskatten er for lav, og i hvert fald er det ikke muligt, hvis vi samtidig skal undgå ekstra at brandskatte den store, brede danske middelstand, der i forvejen betaler den store part af indkomstskatteerne. Det er det regnestykke, vi skal have til at gå op, hvis vi skal lave en skattereform.

I øvrigt er det værd at mærke sig, at socialdemokratiet stadig væk er det eneste parti, der har fremlagt et sammenhængende, tal-mæssigt belyst forslag til en skattereform, hvor der ikke, sådan som det var tilfældet i regeringens umulige udspil i foråret, mangler et stort milliardbeløb, som skal hentes ved momsforhøjelse, eller er en uspecificeret fradragssanering, hvor man formentlig først og fremmest tænker på lønmodtagerfradraget. Det er nok det eneste, denne regering kan blive enig om at skære i af fradrag.

Der er ingen tvivl om, at den skattepolitiske debats kvalitet med ét vil blive voldsomt forbedret, når både de radikale, regeringen og også SF fremlægger deres egne forslag ledsaget af regnestykker, der stemmer. Først da ved vi, hvem de enkelte partier vil have til at betale mindre, og hvem de vil have til at betale mere i skat, og først da får vi lige vilkår i debatten og klarhed for offentligheden.

Vi regner med, at i hvert fald regeringen meget snart vil leve op til dette minimumskrav til en rimelig debat, og vi regner også med, at vi derefter allerede inden årsskiftet kan gå i gang med grundige fælles forhandlinger mellem alle reelt interesserede partier med henblik på at finde en fællesnævner. Vi mener, at alle kræfter skal sættes ind allerede i dette folketingsår på at udmønte et forlig om lovgivningen, så de ny og bedre skatte-regler kan begynde at få virkning fra 1986.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg var ærlig talt meget ked af den tale, hr. Lykketoft holdt nu. Jeg tror ikke, tiden er inde til at prøve at grave grøfter og gøre dem dybere og bredere, nu hvor vi skal i gang